

Anhang

til

1852.

Rigsdagstidenden.

N° 66.

Tredie Session.

(Fortf. af Udsk. til Lov om Portofrihedens Indskrænkning.)

Regjeringen har derfor troet med Hensyn til det paagjældende Forholds Ordning at burde indskrænke sig til hvad der indeholdes i nærværende Lovforslag, og tør paa ingen Maade paatage sig fortiden at gaae videre.

Naar Forordningen af 17de Juni 1771, der indeholder Grundbestemmelserne om Brev-Portofriheden, skielner mellem

1. Sager, som angaae Landets almindelige Anliggender, uden at handle om nogen privat eller ufri Sag, og

2. Sager, som — skøndt de for den paagjældende Autoritets Vedkommende ere Embeds-sager — angaae private Personers Rettigheder og Fordele (§§ 5 og 7), derunder ogsaa indbefattet selve Embedsmændenes personlige Interesser og overhovedet Sager, som ikke angaae Landets almindelige Anliggender men Separatansliggender, det være enkelte physiske eller moralske Personers eller Stæders (§ 10), Stiftelsers eller Institutioners Sager (§ 13), og med Hensyn til de i denne Forstand private Sager bestemmer, at de ikke skulle nyde Portofrihed, men betales, saa stemmer dette vistnok aldeles med Forholdets Natur, forsaavidt angaaer Forsendelser mellem saadanne private physiske eller moralske Personer indbyrdes samt mellem dem og vedkommende Embedsautoritet, hvilken disse Sagers videre Behandling paaligger. Den i Loven af 1kte Mars d. A. § 8 indeholdte Bestemmelse, at Forsendelser fra Private til Autoriteterne angaaende disse Embedsansliggender skulle afsaae frankerede, og at omvendt Forsendelser fra Autoriteterne til Private skulle afsaae i Porto, med mindre de angaae besaet Veret-

ning eller afæstet Erklæring, er derfor i nærværende Udskaf § 2 b og c. ifr. § 3 udvidet til ogsaa at gjælde for Communer og saadanne Institutioner eller Stiftelser, som have særægne Indtægtskilder, hvoraf deres Udgifter ganske eller tildeels afholdes, samt naturligtvis ogsaa for Embedsmænd, der med Autoriteter correspondere om Sager, der angaae deres egen private Interesse, saasom i Henseende til Enkeforsørgelse, Ansættelse eller Forflyttelse, Entledigelse, Benaadninger af hvilken som helst Art, Reisetilladelse, Gageforskud, Laan, Afdrag derpaa o. a. d., hvad hidtil meget ofte er gaaet som Kongelig Tjenestesag.

Forsaaavidt Loven af 17de Juni 1771 derimod endvidere tilstgittede, at de omhandlede private physiske og moralske Personer tillige skulde erlægge Porto for den yderligere Correspondance, som de dem vedkommende Sagers Behandling foranledigede mellem Embedsautoriteterne indbyrdes — i hvilken Henseende Loven imidlertid blev væsentligen modificeret allerede ved den Aret derefter emanerede Placat af 12te September, der i dens 2den Paragraph bestemte, at Betænkninger, som i private Sager af Kgl. Embedsmænd ic. sendes til de Kgl. Departementer, maae nyde fri Befordring —, da maa det efter de fra samtlige Amter indhente Dplysninger erkjendes, at en saadan Grundsaetning ikke paa nogen practiff fyldestgjørende Maade vil kunne gennemføres. Det er navnlig bemærket, at forsaavidt den Autoritet, til hvilken den Private har umiddelbart at henvende sig i de hans Interesser vedkommende Sager, skulde sørge for, at Portoen indkom fra denne for den hele Forsendelsesvei, Sagerne maatte have at gennemgaae, vilde det blive nødvendigt for vedkommende Em-